

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2812/2024
05.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Наташа Мијаљевић и Јовица Мијаљевић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Сектор за ванредне ситуације, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 763/24 од 23.04.2024. године, исправљене решењем истог суда Гж1 763/24 од 05.06.2024. године, у седници одржаној 05.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ, пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 763/24 од 23.04.2024. године, исправљена решењем истог суда Гж1 763/24 од 05.06.2024. године и предмет **ВРАЋА** другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П1 294/23 од 22.01.2024. године, обавезана је тужена да тужиоцу на име неисплаћене разлике зараде за период од 14.05.2017. године до 25.12.2019. године, исплати појединачне износе са законском затезном каматом како је наведено у овом ставу. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка уплати износ од 202.994,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 763/24 од 23.04.2024. године, исправљеном решењем истог суда Гж1 763/24 од 05.06.2024. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име неисплаћене разлике зараде за период од 14.05.2017. године до 25.12.2019. године, исплати појединачне износе са каматом као у овом ставу; обавезан је тужилац да туженој накнади парничне трошкове у износу од 45.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући правилност побијане одлуке на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је током спорног периода од 14.05.2017. године до 25.12.2019. године био у радном односу код тужене. Решењем тужене од 01.05.2016. године тужилац је распоређен на радно место командира Ватрогасно-спасилачког одељења, Ватрогасно-спасилачке чете у ..., док је решењем тужене од 28.11.2018. године, почев од 01.01.2019. године био распоређен на радно место вође Ватрогасно-спасилачког одељења у Сектору за ванредне ситуације. Тужилац је поред послова командира одељења обављао послове заменика шефа смене Ватрогасно-спасилачке чете, по усменом налогу заменика шефа смена Ватрогасно-спасилачког одељења у ..., који послови подразумевају већи коефицијент плате. Вештачењем је утврђена разлика плате и накнаде плате коју је тужилац примао по решењу командира Ватрогасно-спасилачког одељења и плате и накнаде плате коју би тужилац примао да је радио на радном месту заменика шефа смене Ватрогасно-спасилачког батаљона.

Код утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев применом члана 12. Посебног колективног уговора за полицијске службенике („Службени гласник РС“, бр. 22/15 и 70/15) и члана 187. Закона о полицији уз закључак да тужилац у утуженом периоду има право на додатак на плату.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев јер тужилац у току поступка у смислу члана 228.-231. ЗПП није доказао да је лице које је мењао распоређено на руководеће радно место, нити је доказао колико дана утуженог периода је мењао шефа смене Ватрогасно-спасилачког одељења. Наиме, како је у конкретном случају Законом о полицији изричито прописано да полицијски службеник остварује право на увећану плату у висини утврђеној наведеним чланом искључиво ради замене руководиоца, а тужилац није доказао да ли је лице које је мењао распоређено на руководеће или извршилачко радно место.

По оцени Врховног суда, основано се ревизијом тужиоца оспорава побијана пресуда указивањем да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду без отварања расправе и изменио чињенично стање, те стога и погрешно применио правило о терету доказивања.

Наиме, чињенично стање нижестепених одлука се разликује у погледу битне чињенице да ли је тужилац мењао руководиоца. Првостепени суд није прихватио наводе тужене у којима спори да је тужилац фактички обављао послове заменика шефа смене Ватрогасно-спасилачког батаљона, прихватио је исказ тужиоца да је на пословима заменика шефа смене константно радио у периоду од 01.03.2019. до 25.12.2019. године, као и период пре тога када су шефови смене били одсутни, као и исказе саслушаних сведока, док другостепени суд закључује да тужилац није доказао да ли је лице које је мењао распоређено на руководеће или извршилачко радно место,

односно колико дана је у утуженом периоду мењао шефа смене Ватрогасно-спасилачког одељења, на који начин је другостепени суд изменио чињенично стање.

При том је преиначујућу пресуду другостепени суд донео са позивом на члан 394. тачка 4. ЗПП, која одредба се примењује када другостепени суд сматра да је чињенично стање у првостепеној пресуди правилно утврђено, али да је првостепени суд погрешно применио материјално право. Означена одредба, по становишту ревизијског суда, у овом случају није примењивана, јер је побијана другостепена пресуда заснована фактички на измењеном чињеничном стању у односу на оно које је утврђено првостепеном пресудом.

Из наведеног разлога, другостепена пресуда је морала бити укинута и предмет враћен другостепеном суду на поновно одлучивање о жалби тужене.

Укинута је и одлука о трошковима поступка јер зависи од исхода спора.

У поновном поступку другостепени суд ће отклонити недостатке на које је указано и донети правилну и закониту одлуку.

На основу члана 415. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић